

Numer 386.

DZIENNIK URZĘDOWY WOJEWÓDZTWA MAZOWIECKIEGO.

w Warszawie dnia 21. Lipca 1823 Roku.

Boni civis est, nosse instituta et leges civitatis, usque obtemperare.

NRO 30,610. — WYDZIAŁ WOYSKOWY.

KOMMISSYA WOJEWODZTWA MAZOWIECKIEGO.

W wykonaniu Reskryptu Kommissyi Rządowéy Woyny, podaie do powszechnéy wiadomości Urzędników Gminnych i Mieszkańców, wypis Artykułów, których wiadomość onymże iest potrzebną, z Urządzenia teyże Kommissyi Rządowéy o dostawie podwód pod dniem 24. Maja r. b. Nro $4\frac{7}{3}\frac{9}{2}$. wydanego, i niektóre przepisy odmiennie od zamieszczonych w Urządzeniu z dnia 28. Maja 1817. obeymującego. Artykuły te są następane:

TYTUŁ I. O prawie do Podwód.

Art: 1. Prawo pobierania podwód maia:

Korpusy i wszelkie Oddziały stanowisko zmieniające,

- a) Pod transport swych komor i lazaretów, gdy tych przewiezienie nakazane im będzie.
- b) Pod efekta Officerskie do ubioru i oporzędzenia ich służbowego należące, niemianicy pod rzeczy Kapelanów, Audytorów Pułkowych i Lekarzy batalionowych.

e) Nakoniec pod takich chorych, którzy niespodzianą w marszu słabością zaskoczeni, w najbliższym po drodze będącym lazarecie zostawieni być muszą.

Art: 2. Officerowie wyżsi i niżsi marszerujący z oddziałami mniejszemi od batalionów, szwadronów lub kompaniów, pod swoje rzeczy mają prawo pobierania podwód.

Art: 3. Officerowie wszelkiego stopnia i inni woyskowi w interesie służbowym wysłani, kiedy posyiki takowey pocztą nie odbywają, mają prawo pobierania podwód.

Art: 4. Oprócz tego mają prawo pobierania podwód niższego stopnia woyskowi, marsz pojedynczo odbywający, lub z urlopu na swe przeznaczenie powracający, nagle w drodze chorobą złożeni, chociażby kartą drożną opatrzeni nie byli.

Art: 5. Nadto mają prawo pobierania podwód Officerowie do spisu woyskowego delegowani, tudzież Officerowie do rozmiarów topograficznych, oraz tym podobnych czynności i obiazdek mieyscowych przeznaczeni.

Art: 6. Nakoniec Dowódcy marszerujących korpusów, prócz ilości podwód Artykułem 9. oznaczoney, mają ieszcze prawo do podwody pod nagle zastąblego woyskowego, któregooby w braku lazaretu na trakcie do najbliżey od drogi marszu znajdujacego się lazaretu odesłać potrzebowali. Podwoda takowa na bezpośrednie Dowódcy żądanie, dostarczona być winna.

TYTUŁ II. Oznaczenie ilości podwód.

Art: 8. Korpusom i oddziałom mającym rozkaz zabrania z sobą lazaretów, dostarczone będą podwody, rachując na dwóch Officerów lub na czterech Podofficerów i żołnierzy chorych, iedną podwodę parokonną.

Art: 13. Dla Officerá i każdego niższego stopnia woyskowego pojedynczo marsz odbywającego, lub z urlopu do mieysca swego przeznaczenia powracającego, gdyby w drodze nagle chorobą złożony został, przeznacza się iedna parokonna podwoda. — Gdyby zaś przypadek zdarzyć miał, iżby kilku takich na zdrowiu zapadłych z iednego mieysca do najbliższego lazaretu woyskowego odsyłanym być musiało, w takim razie postąpiono będzie iak iest powyżey w Art: 8. przepisane.

Art: 14. Nakoniec dostarczoną będzie podwoda parokonna każdemu z niższych Officerów do spisu woyskowego, lub do rozmiarów topograficznych, i innych tym podobnych mieyscowych obiazdek kommanderowanemu. Sztabs-officerowi zaś użytemu do takich czynności, tudzież Lekarzowi woyskowemu do spisu delegowanemu, podwoda czterokonna przeznacza się.

Nadmienić widzi potrzebę Kommissya Woiewódzka, że we wszelkich innych zdarzeniach ilość podwód potrzebnych korpusowi, Oddziałowi lub szczególnemu Woyskowemu, karta dróżna lub list otwarty oznaczają.

TYTUŁ V. O wywadze efektów podwodami transportować się mających.

Art: 22. Korpus z iednego na drugi garnizon przechodzący, zebrawszy w całości lub w części podług rozkazu iaki w téy mierze otrzyma, efekta do iego komory należące, sprzęty lazaretowe, i inne w Artykule 20. wyszczególnione, przystąpi do ich przeważenia w obecności władzy miejscowéy cywilnéy, świadectwo zaś pomienionéy władzy wykazujące ilość centnarów wyważonych przedmiotów, odeszle gdzie należy końcem uzyskania karty dróżnéy na odpowiednią liczbę podwód. W świadectwie takowym wyrażona bydź powinna waga dawna lub nowa, na którą przeważenie uskutecznione zostało.

Art: 23. Maximum ciężaru efektów Officerskich i innych woyskowych w Artykule 1. litt: b, wymienionych, które na podwody złożyć mają prawo, oznacza się na funtów 150. dla każdego.

TYTUŁ VI. O kartach dróżnych i listach otwartych.

Art: 24. Oprócz zdarzenia w poniższym Artykule przytoczonego, podwoda nikomu dostarczona bydź nie ma, kto nie jest opatrzony kartą dróżną lub listem otwartym.

Art: 25. Władza cywilna w tym tylko iednym przypadku dostawić winna podwodę na proste Dowódcy Korpusu w marszu będącego żądanie, kiedy w braku lazaretu po drodze zaydzie nagła potrzeba odesłania do najbliższego od traktu Szpitala, chorego niespodzianą słabością w marszu zaskoczonego. — Toż samo dopełnić iest obowiązana względem każdego woyskowego pojedynczo odbywającego podróż, lub z urlopu powracającego, któryby dla widocznej i nagłej słabości potrzebując bydź do najbliższy znajdującego się lazaretu odesłanym, tym końcem podwody zażądał.

Art: 26. Karty dróżne wydawane będą wprost przez Główne Dyżurstwo Woyska, lub też za pośrednictwem Sztabów, Dywizyów, Kommendantów Twierdz i Placów, Dowódcę Korpusu Żandarmeryi, tudzież przez Kommissarza Woiennego Placu Warszawy, którzy tym celem blankiety rzezonnych kart dróżnych przez wspomniane Dyżurstwo przesłane sobie mieć będą.

Art: 27. Listy otwarte na dostawę podwód, wydawane będą na wezwanie Kommissyi Rządowéy Woyny przez Kommissyę Woiewódzkie; Officerom do spisu Woy-

skowego kommanderowanym, tudzież Officerom przeznaczonym do rozmiarów topograficznych, i innych tym podobnych obiażdżek miejscowych.

TYTUŁ VII. O podwodach, ich ładunku i opłacie.

Art: 34. Podwozy wojsku dostarczone powinny być parokonne.

Art: 35. Każda taka podwoda użyta pod transport efektów Korpusowych, zabierać powinna ładunku sześć cetnarów wagi dawniejszey, lub siedm cetnarów i funtów 26. nowey wagi Polskiéy.

Art: 36. Tam gdzieby bryki czterokonne dostarczone były, dostawa ich uskutecznić się może w połowie tylko oznaczoney ilości podwód, ale w miejsce tego ładunek podwoyny, to jest: po dwanaście cetnarów wagi dawniejszey, lub czternaście cetnarów, funtów 52. nowey wagi Polskiéy.

Art: 37. Gdyby Korpus lub oddział w przechodzie natrafił na taką okolicę, w którejby mu pod pakunek efektów podwozy konne w przeznaczoney ilości dostawione być nie mogły, w takim razie podwoda parowołowa, zamiast parokonnéy przyjętą być winna.

Art: 38. Uchwałą Xięcia Namiestnika Królewskiego z dnia 19. Października 1819. r. opłata podwozy parokonnéy do ciągłéy jazdy użytéy, wynosi na iedną milę złoty ieden groszy piętnaście, podług ceny téy, płacona także będzie podwoda parowołowa.

Art: 39. Opłata podwozy parokonnéy użytéy do obiażdżek miejscowych, tak np: przez Officerów do rozmiaru kommanderowanych, i w każdym takim zdarzeniu, w którym podróż służbowa wyrachować się poprzednio na milę nie da, oznacza się na złotych trzy dziennie.

Art: 40. Stosownie do decyzji Jego Cesarzewiczewskiéy Mości Wielkiego Xięcia Naczelnego Wodza z dnia $\frac{6}{18}$. Września 1819. r. niemniéy postanowienia Xięcia Namiestnika Królewskiego pod dniem 9. Października tegoż roku wydanego, woyskowi Rossyjscy iadąc podwodami za kartą dróżną, obowiązani są płacić także po zł: 1. gr: 15. na milę, za podwodę parokonną, a za taką samą podwodę użytą do obiażdżki w okolicach Warszawy, po złotych 4. dziennie.

Art: 41. Oznaczona poprzedniemi Artykułami płaca zaraz przy poborze podwód wiszczoną będzie.

TYTUŁ VIII. O dowodach usprawiedliwiających wydatek na podwozy.

Art: 49. Koszt podwozy, która stosownie do przepisu Art: 25. na bezpośrednie żądanie Dowódcy Korpusu w marszu będącego, dostarczona być powinna pod cho-

rego, dla nagłéy w drodze słabości do naybliższego lazaretu odesłać się mającego; usprawiedliwiony będzie pokwitowaniem z opłaconéy należnéy kwoty za podwodę, tudzież świadectwem Lekarza woyskowego (ieżeli jest obecnym) o rzeczywistości choroby wydać się mającym.

Art: 50. Podobnemi dowodami wsparty byđz winien wydatek na podwodę, którą Władza cywilna, Officera i każdego Woyskowego poiedynczo marsz odbywającego, lub z urlopu powracającego, chorobą widoczną niespodzianie dotkniętego, chociażby kartą drożną i funduszem na opłacenie podwody nie był opatrzony, na żądanie iego do naybliższego szpitala woyskowego odesłać iest obowiązana.

W takim razie Korpus konsystuiący w mieyscu, do którego chory odwieziony został, należność podwodową za właściwém pokwitowaniem opłaci, i pokwitowanie rzeczzone, wraz z zaświadczeniem Lekarza przy lazarecie będącego, że woyskowy rzeczywistoście chory do lazaretu złożony został, do likwidacyów wydatku na podwody Art: 45. przepisanych, dołączy.

Art: 51. W pokwitowaniach władzy cywilnéy, równie iak w świadectwach Lekarza woyskowego, o których w poprzednich dwóch Artykułach iest wzmianka, wyrażone byđz mają: nazwisko i stopień chorego, Pułk, batalion, szwadron, lub kompania do której należy, niemniéy lazaret do którego chory odesłany zostai.

Art: 55. Officerowie do spisu woyskowego wykommenderowani z funduszu na ten przedmiot sobie przez Kommendanta tegoż spisu w Województwie udzielonego, opłacając natychmiast każdą wziętą podwodę, w dowód takowéy opłaty, wezmą od mieyscowéy właściwéy władzy kwit, podpisem iéy i pieczęcią opatrzony, z dokładném ilości mil podróży odbytéy, tudzież odebranéy za dostawioną podwodę należytości wyrażeniem.

Pomienieni Officerowie z podróży swéy, obowiązani utrzymywać dziennik po dług wzoru Nro 3.

Art: 57. Żaden wydatek na podwody, na którenby kwit właściwéy władzy cywilnéy nie był złożony, lub którenby się opierał na kwitach skrobanych, poprawianych, lub na takich któreby niezawierały wszelkich Artykułem 55. przepisanych formalności, przez Kommendanta spisu przyjęty byđz niepowinien, również gdyby który z Officerów po ukończonym spisie w czasie oznaczonym rachunku nadesłać zaniedbał, Kommendant z podaniem ogólnego czekać na takowy niepowinien, stratę zaś ztąd wyniknąć mogącą, i odpowiedzialność za takową, Officer spóźniający się, własnéy winie przypisze.

TYTUŁ IX. Przepisy policyjne i karne.

Art: 61. Wedle ceny pocztowój opłaci z własnych funduszów, każdy z wojskowych podwodę, któraby nad ilość kartą dróżną lub listem otwartym sobie oznaczoną wymógł.

Art: 62. Ktoby poważył się fałszować kartę dróżną, albo list otwarty, lub też nie mając ani pierwszój ani drugiego, podwodę gwałtownie wymógł, prócz opłacenia takowój właścicielowi taxą pocztową, ieszcze pod Sąd Woienny oddany zostanie.

Art: 63. Pobierający podwodę wojskowy winien przyzwoite obchodzenie się, nie tylko Urzędnikowi takową mu wydaiącemu, ale i ludziom onego powożącym, za każdą bowiem skargą, o łaianie, lżenie słowami, lub co więcéy, o dopuszczenie się iakowych gwałtów, wniesioną i wywodem słownym przez Władzę miejscową w takim razie sporządzić się winnym popartą, wykraczający przez właściwą sobie zwierzchność ukarany, lub w miarę udowodnionego przewinienia, pod Sąd Woienny oddany będzie.

Art: 64. Ani Korpus cały, ani oddział, ani iakiego bądź stopnia indywidualnie w podróż udaiący się wojskowy, chociażby kartą dróżną lub listem otwartym był opatrzony, samowolnie i wprost od mieszkańców brać podwód nie ma prawa, ale się po to udać powinien do właściwój przedmiotowi temu Władzy. — Dla zostawienia iey zaś dostatecznego do zebrania podwód czasu i łatwiejszego zachowania ustanowić się winnój między dostarczaiącemi takowe kolei, Korpus lub oddział znaczniejszy w marsz idący, przez wysłanych naprzód za kwatery, winien 24. godzin uprzędzić Władzę pomienioną, o ilości podwód, którój będzie potrzebował.

Art: 65. Władze cywilne miejscowe obowiązane są nawzajem iak nayusilniój starać się, aby podwody kartą dróżną lub listem otwartym naznaczone, równie iak te, których Dowódca maszeruiącego Korpusu lub oddziału, pod nagle w drodze słabością, złożonego i do naybliższego drogi lazaretu odesłać się mającego wojskowego, zażądać ma prawo, były bez opóźnienia w miejscu stanowiska na trakcie, którym marsz się odbywa, dostarczone. Każdy wojskowy za kartą dróżną pojedynczo iadący, lub niespodzianie w drodze chorobą zaskoczony, winien bydz ile możności nayprędzey wyprawiany, tak aby w żadnym przypadku nad godzin dwanaście dłużej zatrzymanym nie był. — Nawzajem dostawiona mu podwoda, czekać na niego nad godzin sześć nie iest w obowiązku, a po upłynieniu czasu tego, za każde sześć godzin dalszego oczekiwania, na nowo kosztem ią przytrzymuiącego, opłacona będzie.

Art: 66. Podwoda dalój iak od iednego do drugiego stanowiska ani użytą, ani

też w drodze dłużey nad godzinę zatrzymywana bydź nie powinna. — Jadącemu podwodą woyskowemu, zbaczać z traktu sobie przepisanego nie wolno.

Art: 67. Podwoda parokonna w półtory godziny, a parowołowa w godzin dwie mile iedną, ieżeli droga bardzo złą nie iest, uiechać powinna. Gdyby z powodu zbytecznego nad przepis podwoły przeładowania, lub skutkiem naglenia iazdy, koń lub wół zdechl w drodze, poszkodowanemu zapewnia się przyzwoite wynadgodzenie; ieżeli przez wywód słowny do którego prawne straty oszacowane dołączyć należy, tym celem na nypierwszey stacyi przez Władzę mieyscową zdziałać się winny, dostateczne przed właściwą iadącego woyskowego zwierzchnością, udowodnioném zostanie, że strata konia lub wołu, iedynie z winy iego nastąpiła.

TYTUL X. O kontrolli podwóń po Etapach utrzymywac się winnuy.

Art: 68. Na każdym stanowisku będzie utrzymywana kontrolla stósownie do wzoru Nro 4. w któręy Władza dostawą podwóń trudniąca się, z dokładnością zapisze.

- a) Kto i wiele brał podwóń.
- b) Od kogo i pod iakim Numerem miał sobie wydaną kartę dróżną.
- c) Zkąd i dokąd przeieżdżał.
- d) Któręy godziny do stanowiska przybył, a któręy z niego expedyowany został.
- e) Wiele za podwóń zapłacił.

Prócz tego przeieżdżający, w właściwęy temu na to rubryce, dostawioną sobie podwóń zakwituje.

Art: 69. Kommissarz kierujący wydziałem woyskowym w Kommissyi Woiewódkiey, kontrollę wzmiankowaną obeymować winną ilość arkuszy uproporcyonowaną do liczby przeieżdżających stósownie do wydanego w téy mierze wzoru, Numerami oznaczy, zaparafunie, pieczęcią Kommissyi Woiewódkiey i własnym podpisem zatwierdzi.

Art: 70. Urzędnik w mieyscu stanowiska kontrollę pomienioną utrzymujący, takową z dniem 1. Stycznia każdego roku zakreśliwszy, Kommissarzowi w Obwód delegowanemu odeszle, wraz z domieszczonym zaraz po rzeczonym zakreśleniu wykazem, obeymować małym, ile w ciągu upłynionego roku Korpusów i oddziałów woyska przeszło, ile pojedynczych woyskowych przeiechało, tudzież liczbę dostarczonych podwóń, oraz ilość pieniędzy za takowe opłaconych. Kontrolla zaś nowa na mieysce staręy, w sposobie wskazany natychmiast zaprowadzoną bydź ma.

Art: 71: Kommissya Rządowa Woyny chcąc, aby służba podwód iak naydokładniéy wykonywana była, zaleca iak nayakuratnieyszego po stanowiskach podwodowych zachowania przepisanego w téy mierze porządku i obowiązek dopilnowania onego na Kommissarzy wydziału woyskowego w Kommissyach Woiewódzkich, pod rękoymią ich odpowiedzialności wkłada. Dla czego wspomnieni Kommissarze raz w rok lub więcéy, gdy tego potrzebę uznają, uczynią rewizyą kontrolli podwodowéy po stanowiskach, datę rewizyi takowéy w niéy zapiszą i przestrzegać będą, iżby dokładnie i z wszelkimi formalnościami zapełniona, z każdego stanowiska po skończonym roku w miesiącu Styczniu do Kommissyi Rządowéy Woyny odesłaną została.

Do takowych przepisów, zmniejszenie ciężaru dostawiania podwód przez uregulowanie onegoż na celu mających, naysciśléy Urzędnicy Gminni i mieszkańcy stosować się obowiązani pod odpowiedzialnością za nieporządek i uciążenie.

w Warszawie dnia 11. Mca Lipca 1823. r.

Radca Stanu, Prezes Kommissyi

w Zastępstwie *WICHLIŃSKI.*

Filipecki, Sekr: Jener:

NRO 31,693. — WYDZIAŁ POLICYI.

KOMMISSYA WOJEWODZTWA MAZOWIECKIEGO.

Trudności iakich Sądy doznają w dochodzeniu przyczyn śmierci nagłéy, zwłaszcza przy podeyrzeniach występku, a niedopełnienia sekcji ciał; powodowały Kommissyą Rządową Spraw Wewnętrznych i Policyi do polecenia ściśleyszéy na podobne wypadki uwagi.

Już za pośrednictwem Kommissarzy Obwodowych odbierają stosowne polecenia Lekarze Obwodowi: ażéby w razach wezwania do sekcji ciał osób nagle zmarłych, uskuteczniiali takową bez opóźnienia, z zachowaniem form przyzwoitych.

Ostrzega się iednakże Urzędników Gminnych iako bezzwłocznie o wszelkich wypadkach w obrębie urzędowania wiedzieć mogących, iżby o obowiązku swoim i potrzebie doniesienia natychmiast właściwemu Sądowi Policyi Prostéy w zdarzeniach nagłéy śmierci pociągających za sobą podeyrzenia, nie przepominali, lecz takowego obowiązku nie tylko pod karą złotych dziesięciu, ale i odpowiedzialnością za skutki, bez najmniejszéy zwłoki dopełniali, obok składania raportów iako o nadzwyczajnych wypadkach, Kommissarzom Obwodowym, którym dopilnowanie skutku niniejszego rozporządzenia najmocniéy poleca się.

w Warszawie dnia 8. Mca Lipca 1823.

Radca Stanu, Prezes Kommissyi

w Zastępstwie *WICHLIŃSKI.*

Filipecki Sekr: Jener:
DODA.

DZIENNIKA URZĘDOWEGO

WOJEWÓDZTWA MAZOWIECKIEGO.

NRO $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$. — WYDZIAŁ SKARBOWY, SEKCJA SKARBOWA.
KOMMISSYA WOJEWODZTWA MAZOWIECKIEGO.

W przedmiocie uzupełniać się winnych formalności celem uzyskania po dostatecznym udowodnieniu ubóstwa, prænotacyi kosztów Stęplowych w Sądach, wydane już właściwe przepisy stosownie do Reskryptów Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu z dnia 4. Lipca r. z. Nro 21,196. i z dnia 26. Października r. z. Nro 38,035. i przez Dziennik Woiewódzki w Numerach 340. i 361. ogłoszone; Kommissya Woiewódzka podaie również niniejszym do wiadomości publicznej dalsze dodatkowe przepisy, w celu upewnienia dochodu z prænutowanych kosztów Skarbowi należącego, Reskryptem Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu z dnia 22. Maja r. b. Nro 17,985. wydane, które są następujące:

1. Gdy przepisani istniejącymi pozostawione iest kontrollom Skarbowém przy Sądach Woiewódzkich uznawanie legalności i prawności świadectw ubóstwa, przeto z porządku rzeczy wynika, iż też Kontrolle będąc pierwszą Instancją do roztryzania formalności i ważności ich, obowiązane są w razie nieprzyięcia pokładanego sobie przez Interessanta świadectwa ubóstwa, nie ustną lecz odręcną na témże świadectwie lub też oddzielną na piśmie wydać rezolucyą, z wymienieniem w krotkości powodu lub powodów, które przyięcia świadectwa niedozwalaią. Od takowey rezolucyi kontrolli Skarbowey służy prawo odwołania się do właściwey Kommissyi Woiewódzkiey, a od Decyzyi téy ostatniey, do Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu. — Do każdego atoli odwołania się, czyli próby w téy mierze podaney, i annexów do niy załączonych, winien bydz użyty Stępel właściwey ceny; albowiem Interessant miiący odmówną rezolucyą ze względu nieudowodnionego ubóstwa, iuz iako ubogi z prosbą swoią przychodzić nie może. — Nadto do Rekursów takowych, rezolucyę odmównę poprzednio udzielone, w Oryginałach załączone bydz winny. — Nadmienia się wszakże w tém mieyscu: iż dla dozwołoney Osobom prywatnym drogi rekursu, niustaię obowiązek nayscisley.

szego zgłębienia prawności świadectw ubóstwa, i onychże w razie iakiéykolwiek bądź naymniejszyéj wątpliwości, odrzucania, który to obowiązek na kontrolle Skarbowe wedle Reskryptu Kommissyi Rządowéj Przychodów i Skarbu z dnia 26. Października r. z. Nro 38,035. jest włożony.

2. Lubo Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu Reskryptem z dnia 4. Lipca roku 1822. Nro 21,196. w formie do wydawania świadectw ubóstwa przepisała: ażeby rzetelność podpisu Burmistrza lub Wóyty Gminy poświadczył Kommissarz do Obwodu Delegowany, zaś Kommissarza Cyркуłowego w Mieście Warszawie Urząd Muncypalny Miasta Stołecznego Warszawy; gdy atoli formalność ta nietrafia ieszcze do zamierzonego celu, bo poświadczenie rzetelności podpisu niedaie Skarbowi téy rękoymi, iaką jest poświadczenie rzetelności samego świadectwa ubóstwa; przeto Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu w ścisłym zastosowaniu się do ustępu 13. Artykułu 21. ustawy Stęplowéj, stanowi: iż Kommissarz Delegowany do Obwodu, niemniéj Urząd Muncypalny Miasta Stołecznego Warszawy, poświadczaiający podpisy, winni dołożyć, iż równie i rzetelność świadectwa ubóstwa poświadczaiają. — Poczawszy od dnia 1. Lipca r. b. żadne świadectwo ubóstwa któreby takowego poświadczenia nie miało, pod karą za przepuszczenie kontrawencyi Stępla na kontrolle Skarbową przy Sądach Woiewództwa Mazowieckiego rozciągnąć się powinna, przyjęte byđz niemoże.

3. Stosownie do przepisu prawa Seymowego o opłatach Stęplowych Artykułu 20. litt: o, wprawdzie świadectwa ubóstwa na papierze niestęplowanym pisane byđz mogą; wszelako skoro świadectwo ubóstwa nie dla braku formalności, lecz dla nieudowodnionego ubóstwa przez kontrolle Skarbową odrzucone zostanie, taż kontrolle obowiązaną jest w każdym podobnym przypadku pod karą za przepuszczenie kontrawencyi Stępla, obrachować karę za kontrawencyą Stępla do samego świadectwa ubóstwa nieużytego, iako też kary na Urzędników toż świadectwo wydaiących lub poświadczaiających Artykułem 21. Ustawy Stęplowéj przepisane, i takowe Kommissyi Woiewódzkiéy do potwierdzenia i wyexekwowania przedstawić.

4. W celu usunięcia zachodzić mogącéj wątpliwości, czyli uzyskany attest ubóstwa do sprawy w pierwszéj Instancyi rozpoczéty, służyć może w téyże saméj sprawie i do następnych wyższych Instancyi, gdy Appellacya lub rekurs przedsiębrany zostanie, oraz czyli mocna jest kontrolle Skarbowe prænotować koszta Stęplowe z kopii Urzędowéj attestu ubóstwa, gdy oryginał onegoż przy Aktach innéy kontroli Skarbowéj pozostaie; Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu dla zapobieżenia ażeby

interessanci których stan różnie zmieniać się może, korzystając z jednego świadectwa ubóstwa, za takowém kilka Instancyi w ciągu lat kilku nie przechodzili, oraz unikając ażeby taż sama należność dwukrotnie to jest w dwóch kontrollach Skarbowych wykazywaną niebyła, stanowi: iż z kopii atestu ubóstwa prænotacya kosztów Stęplowych do żadney Instancyi przyjętą być nie może, i że w razie przeyscia dalszego toku téy saméy sprawy, lub też rozpoczęcia nowéy w Sądach innego Woiewództwa, kaźden mający prawo do dobrodzieystwa prænotacyi kosztów Stęplowych, onowe zupełnie świadectwo ubóstwa wyetarac się powinien, ile że pozyskanie takowego świadectwa żadnych kosztów za sobą niepociąga: — Zeby jednak kontrolła Skarbowa przy Sądach Woiewódzkich nieznalazła trudności w ocenieniu rzetelności świadectwa ubóstwa przez Władze innego Woiewództwa wydanego, kaźde takowe świadectwo pod karą nieważności powinno być poświadczone przez kontrolłę Skarbową tego Woiewództwa, którego Władze świadectwo ubóstwa udzielają. — W poświadczeniu tém należy wyrazić: czyli Interessant ma już dozwoloną prænotacyą kosztów Stęplowych w Woiewództwie w którym jest zamieszkały, lub czyli i dla czego mu takowa odmówioną została, wreszcie czyli kontrolła Skarbowa przeciw dozwoleniu mu prænotacyi kosztów Stęplowych winnym Woiewództwie nie ma co do nadmienienia.

5. W celu zaś zabezpieczenia Skarbu w odzyskaniu kosztów Stęplowych prænotowanych, i łatwiejszego onych zrealizowania, poleconym zostało kontrolli Skarbowéy przy Sądach, aby po kaźdym przyjęciu świadectwa ubóstwa, i założeniu conta kosztów prænotowanych w właściwéy księdze, wystosowała dla strony przeciwnéy drukowaną podług przepisanego Wzoru awizacyą, i takową dla wręczenia teyże stronie przeciwnéy przesłała Kommissarzowi Delegowanemu do właściwego Obwodu lub Urzędowi Muncypalnemu Miasta Warszawy; którzy znowu toż wręczenie natychmiast uskutecznić i kontrolli Skarbowéy dowód wręczenia odesłać powinni, a to podług Wzoru pod litt: A. poniżej domieszczonego. — Strona bowiem przeciwna nietylko na przypadek przegrania sprawy, ale nawet w tenczas, gdyby strony między sobą wtrakcie sprawy przed zapadnięciem Wyroku zgodę dobrowolną zawarły, do zaspokoienia kosztów stronie powodowéy prænotowanych jest obowiązana. — Skoro zaś Wyrok skazujący stronę przeciwną na ponoszenie kosztów zapadnie, kontrolła Skarbowa zaraz po zapisaniu takowego Wyroku w księgę prænotacyiną, lub gdy wiadomość o zawartéy zgodzie powźmie, wyciąg prænotacyinych kosztów dla wręczenia stronie początkowo pozwanéy, Kommissarzowi delegowanemu do Obwodu lub Urzędowi Muncypalnemu odeszle, przed

które mi strona odbierająca taki wyciąg, winna w przeciągu dni 14. wylegitymować się kwitem z opłaconych kosztów w kontroli Skarbowej, jeżeli zaś z kwitem takowym w oznaczonym terminie nie zgłosi się, Kommissarz Obwodowy lub Urząd Muncypalny przedsięwzma bezwzględnie kroki Eksekucyjne, a kontrola Skarbowa regularność ściągania tych kosztów przestrzegać będzie. — W którym względzie kontrola Skarbowa przy Sądach, podobnież ma postąpić i co do kosztów już prænutowanych, o które stosowne awizacye, iak nayspieszniey przestać iest obowiązana.

W powyższym więc sposobie Kommissya Woiewództwa Mazowieckiego uwiadomiałac o przepisach Kommissyi Rządowey Przychodów i Skarbu Reskrytem iéy iak powyżey z dnia 22. Maja r. b. obiętych, zarazem w skutku tegoż Reskrytu i poprzedniczeg. z dnia 13. Wrzesnia r. z. Nro 29,556. ostrzega: że uwolnienie od używania papieru Stęplowego do Not, do rozmaitych Władz podawanych, iedynie tylko Osobom prawdziwie ubogim, i conto swe w kontroli Skarbowey mającym, dozwolone bydz może, i dla tego również noty takowe, w conto zapisane bydz muszą, inaczey zaś przyimniący ie a niekarzący Urzędnik lub Officialista, ulega karom za przepuszczenie kontrawencyi prawem Stęplowym wskazany.

Co azeby do wiadomości każdego doszło, Wóyci Gmin i Burmistrze Miast wzwymym sposobie ogłoszą, i sami iako też Kommissarze Obwodowi iak nayscisley do powyższych przepisow w czym do nich należy stosowac się mają.

Działo się w Warszawie dnia 11. Mca Lipca 1823 roku.

Radca Stanu, Prezes Kommissyi
w Zastępstwie *WICHLIŃSKI.*

Filipecki Sekr: Jener.

Wzór Litt: A.

Jako Awizacyą przez kontrolę Skarbową Woiewództwa N. N. w dniu 00 r. 182 do Liczby 000 względem prænutowanych kosztow Stęplowych w sprawie N. N. przeciwko N. N. względem N. N. wydaną, odebrałem.

Dan w N. N. dnia 00 N. N. r. 182

Kommissarz Cyrkułowy v. Burmistrz Miasta N. N. Wóyt Gminy N. N. istotne włączenie powyższey Awizacyi zaświadcza.

Dan w N. N. d. 00 N. N. r. 182

KOMMISSYA RZĄDOWA SPRAWIEDLIWOSCI.

Ogłasza dla wiadomości osób do massy Michała Hr: Ogińskiego interessowanych, Ukaz Najjaśniejszego Pana do Rządzącego Senatowi w Cesarstwie Rossyjskiem pod dniem 26. Marca r. b. datowany, który w tłumaczeniu tak brzmi:

Ukaz do Rządzącego Senatowi.

Ukazem Naszym z dnia 7. Sierpnia 1816. r. w przedmiocie długów byłego Podskarbiego a teraz Senatora Hr: Ogińskiego Rządzącemu Senatowi wydany, między Innemi postanowiliśmy, że nowo nabyte przez Hr: Ogińskiego Dobra po powrocie jego do Rossyi od r. 1802. do których żadne pretensye długowe przed konfiskatą w roku 1794. exystujące, stosować się nie mogą, mnią zostawać w swobodnym jego posiadaniu.

W późniejszym czasie znaleźli się w Królestwie Polskiem wierzyciele Hr: Ogińskiego tacy, którzy pretensyi swoich przed ustanowioną na ten cel Kommissyą w Wilnie obiawić nie mogli tak dla swęj odłączności, iako też i zatrudnień politycznych; i których pretensye przy wydaniu Ukazu w dniu 7. Sierpnia 1816. r. niebyły na względzie.

Ci nowo zawieleni wierzyciele nie mogą rozciągać poszukiwań swych do Dóbr skonfiskowanych Hr: Ogińskiego, tak z powodu że przez Ukazy z dnia 24. Października 1796. r. i 8. Marca 1804. r. Dobra te przeznaczone zostały na zaspokojenie tych tylko kredytorów, którzy pod panowaniem Rossyi zostawali iak równie i dla tego: że cała massa majątku skonfiskowanego okazała się bydź nie wystarczającą na zaspokojenie w zupełności przyznanych przez Kommissyą Wileńską i przez Senat Rządzący, zatwierdzonych długów.

Równymże sposobem i Wierzyciele dawniejsi Hr: Ogińskiego, z massy majątku skonfiskowanego zaspokojenie pretensyi swych otrzymać mający, nie mogą na mocy Ukazu z dnia 7. Sierpnia 1816. r. poszukiwań swych do nowo przez niego od r. 1802. nabytych dobr rozciągać.

Lecz zostawiając niewzruszonemi prawa owych przyznanych już wierzycieli Hr: Ogińskiego do przeznaczony im wyłącznie massy majątku skonfiskowanego i ochraniając nowo nabyty majątek jego od poszukiwań tychże kredytorów, nie można pozabawić wierzycieli tych, którzy się późniéj znaleźli, mocy poszukiwania satysfakcyi prawnej z nowo przezeń nabytego majątku, z tém jednak zastrzeżeniem: aby w za-

spokoiniu tych późniejszych wierzycieli, żadna niezasza różnica w porównaniu z dawniejszemi, których pretensye w zupełności opłacone być nie mogły.

Na skutek czego, zachowując moc Ukazu Naszego z dnia 7. Sierpnia 1816. roku w tém względzie: iż nowo od r. 1802. nabyte przez Hr: Ogińskiego Dobra, mają zostawać wolnemi od poszukiwań wierzycieli, na satysfakcją których przeznaczoną była massa majątku skonfiskowanego, Rozkazujemy:

1. Pozwolić tym kredytorom Hr: Ogińskiego, którzy się tak w Królestwie Polskiem iako i w innych krajach znaleźć mogą, a których pretensye nie weszły w massę długów ku zaspokoiniu już przeznaczonych, udać się z pretensyami ich do Hr: Ogińskiego, i żądać zadosyć im uczynienia z majątku, iaki teraz w swobodném iego znajduje się posiadaniu.
2. Postanowić w zaspokoiniu tych Wierzycieli za prawidło nieodmienne, iżby opłata pretensyi ich tak w kapitale iako i prowizyi nie przewyższała téy proporcyi, w iakiéy dawnieysi Hr: Ogińskiego kredytorowie uznani i zatwierdzeni przez Rządzący Senat otrzymują z massy skonfiskowanej majątku iego.

Rządzący Senat niezaniecha uczynić należytego w tém wykonania.

Na Oryginalie podpisano własną Jego IMPERATORSKIEY MOŚCI RĘKĄ,

ALEXANDER.

Cesarskie Siećo

dnia 28. Marca 1823. r.

w Warszawie dnia 17. Czerwca 1823. roku.

Minister Prezydujący

M. BADENI.

Za Sekretarza Jeneralnego

K. Hoffmann.

NRO. $\frac{12071}{3538}$. — WYDZIAŁ SKARBOWY. SEKCJA SKARBOWA.
KOMMISSYA WOJEWODZTWA MAZOWIECKIEGO.

W następstwie Urządzenia swojego z dnia 10. Maia r. b. Nro $\frac{6402}{18522}$. przez Dziennik Woiewódzki w Nrze 377. ogłoszonego, Kommissya Woiewódzka na uzupełnienie przepisów przez Kommissyą Rządową Przychodów i Skarbu we względzie Kontrolowania kar kontrawencyi Steplowych, zaprowadzonych; oznaymia ninieyszém Kommiss-

sarzom Obwodowym, Prezydentom i Burmistrzom Miast, iż oprócz Xięgi Kontrollo-
wéy co do kar za popełnione kontrawencye rozciąganych, iuż przez nich utrzymy-
wanéy, obowiązani są także utrzymywać drugą Kontrolłę co do kar, za przepu-
szenie kontrawencyi Stępla wymierzonych; którą to kontrolłę z papieru białego po-
dług rubryk w domieszczonym poniżéy wzorze objętych, zaraz u siebie porządnie za-
łożyć winni. A z téy iedynie drugiéy kontroлли stosowne kwartalne wyciągi Prezy-
denci i Burmistrze Miast do Kommissarzy Obwodowych, a ci za uformowaniem z ca-
łego Obwodu ogólnego wyciągu, takowy do kontroлли Skarbowéy Woiewódzkiéy prze-
syłać mają, poczynając od Kwartału 3go r. b.

Nadsyłanie zaś podobnych kwartalnych wyciągów do kontroлли Skarbowéy, co do
kar za dostrzeżone kontrawencye Stępla rozciągnionych, iak to w punkcie 6m i 12m
powyżéy rzezonego urzędzenia zastrzeżono, nie ma mieć więcéy miejsca; od tego
bowiem obowiązku Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu Kommissarzy Obwo-
dowych, Prezydentów i Burmistrzów Miast, równie iak wszelkie inne Urzędowe wła-
dze wyraźnie uwolniła.

Przycém iednak Kommissya Woiewódzka obowiązuie Kommissarzy Obwodowych,
aby w celu zakontrolowania kar dawniejszych, a mianowicie od dnia 1. Czerwca
1812. roku do dnia ostatniego Czerwca r. b. za przepuszczenie kontrawencyi Stęplo-
wych wymierzonych, o takowych potrzebne wiadomości z Akt swych o ile możność
dozwoli zasiągnęli, i stosowne tych kar wyciągi podług rubryk komunikuiącego się
wzoru uformowawszy, téż wyciągi śpiesznie do kontroлли Skarbowéy na teraz prze-
słali.

Powtarza nakoniec właściwy przepis punktem 4. cytowanego powyżéy Urzędzenia
objęty, według którego kassowanie papieru Stępla karnego, bezzwłocznie i dostatecz-
nie stosownie do Artykułu 19. Uchwały Stęplowéy dopełniane bydz winno, z tém
ieszcze zastrzeżeniem: aby Kommissarze Obwodowi kassowania takowe poświadczając,
w dowód tego podpisywali się w rubryce ostatniéy kontroлли kar.

Podług więc niniejszego dodatkowego i poprzedniczego wczém zmiana niezachodzi
Urzędzenia, Kommissarze Obwodowi, Prezydenci i Burmistrze Miast, iak nayakuratniéy
postępować są obowiązani.

w Warszawie dnia 11. Mca Lipca 1823. r.

Radca Stantu, Prezes Kommissyi

w Zastępstwie *WICHLIŃSKI.*

Filipecki Sekr: Jener:

Wzór do Kontrolli Kar za przepuszczenie Kontrawencyi stepła wymierzanych.

Numer bieżący	Urzędnika ukaranego		Wymienienie		Data i Numer rezolucyi kar rozciągającej	Data doręzenia ukaranemu takowey rezolucyi	Opis aktu lub pisma, które kara wymierzona została
	Imię i Nazwisko	Urząd	Urzędnika który dostrzegł kontrawencyą	Urzędnika lub Władzy karę wymierzających			

Ilość kary wymierzony			Z kar obok wymienionych uchyliła reaskryptem				Zakupiono i skasowano na zrealizowanie kar papieru w cente stepła wybitych		UWAGI.
Za wydanie lub poświadczanie nierzetelnego świadectwa ubóstwa	za przepuszczenie kontrawencyi stepłowey		Która Władza	Z daty i Numeru	Z powodów	Summa	Za wydanie lub poświadczanie nierzetelnego świadectwa ubóstwa	Za przepuszczenie kontrawencyi stepłowey	
	Za pierwszy raz	Za drugi raz							

DODATEK DRUGI DO NUMERU 286
DZIENNIK URZĘDOWEGO.

Nro $\frac{5724}{3943}$. — WYDZIAŁ SKARBOWY. SEKCJA EKONOMICZNA.
KOMMISSYA WOJEWODZTWA MAZOWIECKIEGO.

Gdy pobyt i majątek Walentego Zóltowskiego, byłego w latach 18 $\frac{12}{13}$. Dzierżawcy realności Klonno, w Ekonomii Wiślickiej, położoney w Woiewództwie Krakowskiem, wysledzonym niezostał, a ten zadłużywszy się Skarbowi publicznemu Summę Złp: 968. gr: 8. Wyrokiem Delegacyi Administracyinėj na dniu 29. Stycznia r. z. zapadłym przysądzoną, żadnego bezpieczeństwa niezostawił; przeto Kommissya Woiewództwa Mazowieckiego stosownie do Odezwy Kommissyi Woiewództwa Krakowskiego z dnia 1. Marca r. b. Nro 38,957. poleca ninieyszém wszystkim Wóytom, Gmin i Burmistrzom Miast Woiewództwa tuteyszego, ażeby zwyczajnym sposobem ściśle w Gminach swych śledztwo osoby i majątku Zóltowskiego dopełnili, i o skutku iak nayrychłej Kommissarzy Obwodów właściwych zawiadomili, którzy stosownie w téy mierze rapporta naydaléy w dniach 30. Kommissyi Woiewódzkiej pod karą Administracyiną złożyć są obowiązani, mocą ninieyszego rozporządzenia.

w Warszawie dnia 28. Czerwca 1823. r.

Radca Stanu, Prezes Kommissyi

w Zastępstwie *WICHLIŃSKI.*

Filipecki, Sekr: Jener:

Nro $\frac{7085}{20659}$. — WYDZIAŁ SKARBOWY. SEKCJA SKARBOWA.
KOMMISSYA WOJEWODZTWA MAZOWIECKIEGO.

Gdy Dworakowski był Strażnik Komory Celnój pogranicznej w Radzisiowie, z terażnieyszego pobytu swego nie iest wiadomy, zaleca przeto Burmistrzom Miast i Wóytom Gmin, aby rzeczzonego Dworakowskiego iak naymocniéy śledzili, a o wysledzeniu lub nie, właściwych Kommissarzy Obwodowych zawiadomili, którzy na mocy odebranych poszczególnych doniesień, o skutku śledztw stosownie rapporta nadesłać są obowiązani.

w Warszawie dnia 28. Czerwca 1823. roku.

Radca Stanu, Prezes Kommissyi

w Zastępstwie *WICHLIŃSKI.*

Filipecki Sekr: Jener:

NRO 39,058. — WYDZIAŁ POLICYI.

KOMMISSYA WOJEWODZTWA MAZOWIECKIEGO.

Powodowana odezwą JW. Kommandanta Miasta Stołecznego Warszawy z dnia 15. Lipca r. b. Nro 5961. poleca Wóytom Gmin i Burmistrzom Miast, Obywatelom i Mieszkańcom w Woiewództwie, aby konia kozackiego w dniu 15. b. m. i r. pod czas wielkiéy burzy w Obwodzie Stanisławowskim na trakcie do Okuniewa kozakowi zbiegłego, a poniżej z maści i ubioru opisanego, ściśle śledzili, wrazie zaś wysiedzenia Kommissarzowi Obwodu właściwego ze wszystkimi rekwizytami odprowadzić kazali, którzy obowiązany jest takowego JW. Jenerałowi Kommandantowi Miasta Stołecznego Warszawy odesłać, i o tém Kommissyi Woiewódzkiéy złożyć rapport.

Koń iasno - gniady, lat pięć w szóstym, na lewym udzie miał piętno, pod siodłem zaś na grzbiecie biała sierć, przytém miał na sobie siodło kozackie, mundur i spodnie nowe z sukna granatowego, czaprak granatowy oblamowany suknem czarnym, płaszcz z sukna szaraczkowego kozacki, jedna para bótów nowych, i koszula płócienna.

w Warszawie dnia 17. Mca Lipca 1823 roku.

Radca Stanu, Prezes Kommissyi
w Zastępstwie *WICHLIŃSKI.*

Filipecki, Sekr: Jener:

NRO 14,193. — WYDZIAŁ POLICYI.

KOMMISSYA WOJEWODZTWA MAZOWIECKIEGO.

Dostrzeżoną została w Nr: 360. Dziennika Woiewódzkiego popełniona omyłka w ogłoszeniu nazwisk lekarzy, którzy za naywiększą ilość dzieciom zaszczepionéy ospy, przeznaczone mieli nagrody. Z Obwodu Kuiawskiego nie JP. Sypowicz ale JP. Szpernagiel zaszczepił ospę ochronną dzieciom w liczbie 1623: i ma sobie przeznaczoną nagrodę złotych polskich sto pięćdziesiąt, JP. Sypowicz zaś, zaszczepił w tym Obwodzie naywięcéy z uznanych godnemi pochwał, to jest 828. i jest w właściwém miejscu powtórnice w tém obwieszczeniu zamieszczony.

w Warszawie dnia 16. Mca Lipca 1823.

Radca Stanu, Prezes Kommissyi
w Zastępstwie *WICHLIŃSKI.*

Filipecki, Sekr: Jener:

NRO 13,243. — WYDZIAŁ POLICYI.

KOMMISSYA WOJEWODZTWA MAZOWIECKIEGO.

Wiadomo jest Obywatelom i mieszkańcom w Województwie Mazowieckim, iż według Prawa Kodexu Cywilnego, mianowicie w Artykule 77. zawartego, nie jest wolno chować ciała zmarłego bez poprzedniczego zapisania Aktu zeyścia przed Urzędnikiem Stanu Cywilnego Gminy właściwéy.

Gdy przecież Kommissya Wojewódzka przekonywa się, że niektórzy mieszkańcy w brew takowemu prawu postępując, ośmielają się chować ciała zmarłe, bez dopełnienia prawem zastrzeżonych formalności; uznała za potrzebę konieczną ostrzedz wszystkich w ogólności Obywateli i mieszkańców w Województwie Mazowieckim, aby takowych prawu przeciwnych i złe skutki w stosunkach familiynych za sobą pociągających uchybień, nie dopuszczali, gdyż każdy wykraczający, do surowéy odpowiedzialności pociąganym będzie.

w Warszawie dnia 23. Czerwca 1823. roku.

Radca Stanu Prezes Kommissyi

w Zastępstwie *WICHLINSKI.*

Filipecki, Sekr. Jener.

L i s t G o Ń c z y.

Sąd Policyi Poprawczy Obwodu Warszawskiego Wydziału II.

Wzywa wszelkie władze tak Cywilne iako i wojskowe, oraz osoby prywatne, aby Pawła Biskupskiego, wyrokami prawomocnemi za różne zarzuty, a mianowiciey podrzucenie pisma potwarczego, obelgi i sfalszowanie świadectwa, na cztero-miesięczne więzienie w Domu Poprawy skazanego, pobyt swój ukrywającego, śledziły, a po wyłączeniu, za pośrednictwem Władz miejscowych Sądowi naszemu usilnie odstawić starać się raczyły. Opis osoby Pawła Biskupskiego: tenże Paweł Biskupski ma lat 32. lub 33. rodem z wsi Glinki Obwodu Konińskiego w Województwie Kaliskim, wzrostu jest średniego, talii szczupły, twarzy okrągły bladéy, włosów na głowie ciemno-blond, oczu niebieskich, nosa i ust małych, brody okrągły, wąsów blond.

w Warszawie dnia 2. Lipca 1823. r.

Betley.
Ciesłowski.

OBWIESZCZENIA.

Pisarz Trybunału Cywilnego Iwszej Instancyi Województwa Mazowieckiego.

Wiadomo czyni komu o tém wiedzieć należy, że w dalszém kontynuacyi sprzedaży i wywłaszczenia Sądowego dobra Dziedziczne następujące: *a.* Folwark Okęcie z wsią zarobną Raków. *b.* Folwark Załuski w Possessyi dzierżawnéj Dominika Zabłockiego zostające. *c.* Opacz Wielka i Opacz Mała zarobna, przez dzierżawcę Jana Fraasa obrabiane. *d.* Folwark z wsią zarobną Michałowice, w possessyi dzierżawnéj tegoż Jana Fraasa będącý, — wszystkie w Powiecie i Obwodzie Warszawskim, Województwie Mazowieckim, Gminie Okęcie, pod Okręgiem Sądu Pokoju Powiatu i Miasta Warszawy Wydziału II. położone. *e.* Possessya murowana z różnemi zabudowaniami przyległemi murowanemi i drewnianemi, oraz Ogrodem fruktowym na gruncie Czynszowym do Dóbr Korony należącym, w Mieście Warszawie przy ulicy Królewskiej pod liczbą 1064. w Cyrkule i Gminie Siódméj, w Powiecie i Obwodzie Warszawskim, pod Okręgiem Sądu Pokoju Wydziału II. Powiatu i Miasta Warszawy, w possessyi Franciszka Köhlera będąca. — Przez Marcina Ciechanowskiego Komornika przy Sądzie Appellacynym Królestwa Polskiego w całej obszerności respective opisane, w exekucyi na Instancyą JW. Klementyny z Kozielnickich Walickiej, Starościny Mszczonowskiéj w Mieście Warszawie przy ulicy Długiej pod liczbą 550. w Obwodzie Warszawskim mieszkającéj, w zastępstwie której teraz JW. Jan Zbierzchowski Radzca Województwa Płockiego, w Ostaszewie Powiecie Pułuskim, Województwie Płockiem zamieszkały jako Ewiktór czyni, przeciwko dłużnikowi JW. Antoniemu Hrabi Byszewskiemu w mieście tymże Warszawie przy ulicy Królewskiej pod liczbą 1064. zamieszkałemu popieranéj, przez tegoż Komornika Ciechanowskiego w Warszawie przy ulicy Rymarskiej pod liczbą 743. mieszkającego, a wedle Protokołu w Księdze Wiczystéj Okęcia sporządzonego, tamże w Okęciu zamieszkanie obrane mającego, oddzielnemi Protokołami zajęte i zaarrestowane zostały, to iest: Dobra Okęcie z wsią Zarobną Raków, Folwark Załuski — Opacz Wielka i wieś Zarobna Opacz Mała z przyległościami wszelkimi, pod literami *A. B. C.* powyżéj wspomniane, w dniu 26. Lipca 1819. roku. — Dobra Michałowice pod literą *D.* wyżéj umieszczone, dnia 23. Lipca 1819. roku. — Possessya pod liczbą 1064. pod literą *E.* wyżéj umieszczona, dnia 17. Miesiąca i roku tychże, którego to zaarrestowania sporządzone Protokoły stósownie do prawa wręczone zostały, a nayprzód Dóbr Okęcia i innych pod literami *A. B. C.* i *D.* umieszczonych, w dniu 6. Miesiąca Września r. t. 1819. Wóytowi Gminy Okęcia W. Dominikowi Zabłockie-

mu, zaś Kommissarzowi Obwodu Warszawskiego W. Janowi Leskiemu, za którego Sekretarz Ur: Piotr Gaiewski Oryginał zawidymował, oraz Pisarzowi Sądu Pokoju Wydziału II. Powiatu i Miasta Warszawy Ur: Janowi Mściwoiewskiemu w jednym dniu 7. Września 1819. Następnie, Protokół zaareztowania Possessyi pod liczbą 1064. pod literą *E.* umieszczonej, wręczonym został W. Franciszkowi Köhlerowi, jako za właściciela teyże Possessyi podającemu się, dnia 2. Mca Sierpnia r. t. 1819. oraz Pisarzowi Sądu Pokoju Wydziału dopiero wspomnionego Ur: Janowi Mściwoiewskiemu i Prezydentowi Miasta Warszawy JW. Karolowi Woydzie w jednym dniu 7. Września 1819. — Poczém wszystkie protokoły takowych zaięć i zaareztowań Dóbr wyżey wskazanych, oraz Possessyi wraz z atestami wręczeń i widymat wpisane zostały do księgi zaareztowań w Kancellaryi Hypotecznęj Ziemiańskięj Woiewództwa Mazowieckiego przez W. Eustachego Formankiewicza Pisarza teyże Kancellaryi w dniu jednym 9tym Września 1819. a do księgi podobnęj zaareztowań Pisarza Trybunału Cywilnego Woiewództwa Mazowieckiego również jednego dnia 11. Mca i roku tychże też wszystkie zaięcia wpisane. — Następnie, po trzech Publikacyach zbioru objaśnień i warunków sprzedaży na terminie przygotowawczego przysądzenia w dniu 7. Stycznia 1820. roku odbytym, Wyrokiem w dniu tymże zapadłym, dobra wyżey wspomnionę ad *A. B. C.* za sumnę złp: 320,000. zaś dobra ad *D.* za sumnę złp. 100,000. — Pałac w Warszawie ad *E.* wyrażony za sumnę złp: 50,000. na rzecz Kiedrzyńskiego Mecenasa w ówczas sprzedaż trudniącego się przygotowawczo zasądzone zostały, i do ostatecznego przysądzenia dzień 14ty Kwietnia roku 1820. przeznaczonym został. Lecz gdy z powodu przedsięwziętęj Detaxacyi powyższych Dóbr wyrokiem Trybunału z dnia 7. Stycznia 1820. nakazanęj, Detaxacya ta dla krótkości czasu przed dniem 14. Kwietnia r. t. ukńczona byđz niemogła, a ztąd termin ostatecznego przysądzenia na dzień ten oznaczony upaść musiał, przeto Trybunał wyrokiem swym w dniu 2. Października 1820. r. nastąpionym, nowy termin do ostatecznego przysądzenia tyle razy rzeczonych Dóbr i domu na dzień 16. Listopada r. t. 1820. wyznaczył. — Znowu w terminie tym do stanowczego przysądzenia oznaczonym, po odczytaniu zbioru objaśnień i warunków licytacji co do wszystkich nieruchomości wyżey wytkniętych, gdy do kupna dóbr Okęcia, Załusk, Opaczy Wielkiey i Małey, Michałowic, tudzież pałacu przy Ulicy Królewskiey, pod liczbą 1064. nikt z Licytantów nie zgłosił się, a to po zgaśnięciu trzech Swieczek oddzielnie przy kaźdey nieruchomości na sprzedaż wystawionych, przeto dalsze w tym względzie działania stronom interessowanym Trybunał wyrokiem w dniu 16. Listopada r. t. 1820. pozostawił.

W dalszém zatém działaniu W. Jan Zbierzchowski jako Ewiktor IW. Klementyny z Kozietulskich Walickiey dalsze czynienie oney w drodze Subhastacyi nieruchomości w mowie będących na siebie przeymując, — żądał w Trybunale tutejszym a następnie w Appellacyi uchylenia taxy poprzedniey, a nakazanie zrobienia nowey, iakoż Wyrokiem Sądu Appellacyjnego K. P. z dnia 15. Czerwca 1821. r. zapadłym, przez Sąd Naywyższy w swey mocy zachowanym, legalność pierwszey taxy zawieszona i uskutecznienie nowey nakazane, Trybunałowi zaś po skombinowaniu zasad tax obydwóch rzeczywistą wartość Dóbr tych ustanowić poleconym zostało. — Trybunał przeto tutejszy Wydziału III. wyrokiem swym na dniu 17. 18. i 29. Stycznia r. b. 1823. pod témczasową Exekucyą ferowanym, taxy obiedwie przez biegłych sporządzone po ich rozpoznaniu i porównaniu prostując szczegółowo wartość, iako to: 1. Okęcia z wsią zarobną Raków na summę złp: 260,958. gr: 1. 2. Folwarku Załuski na summę złp: 51,127. gr: 3 $\frac{1}{2}$. 3. Opaczy Wielkiey i Małey na summę złp: 225,227. 4. Michałowice na summę złp: 164,383. gr: 14. 5. Possessyi w Warszawie pod liczbą 1064. leżący, na summę złp. 109,203. — postanowił.

Następnie przez wyrok tegoż Trybunału W. M. w dniu 20. Lutego r. b. 1823. na Illacyą Jana Zbierzchowskiego popierałcego sprzedaż zapadły, Nowy termin do stanowczego przysądzenia powyżey wzmiankowanych dóbr na dzień 24. i 25. Kwietnia r. b. wyznaczony. — Zatém o tém wszystkiém a w szczególności, iż termina ostatecznego przysądzenia co do Dóbr Okęcia z Rakowem, Opaczy Wielkiey i Małey oraz Załuski, — w dniu 24; zaś co do Dóbr Michałowice i Possessyi Nro 1064. w dniu 25. Kwietnia r. b. z rana o godzinie 10tey na Audyencyi publiczney Trybunału Cywilnego W. M. w Warszawie przy ulicy Długiey Nro 549. w Officynie Pałacu Krasiński zwanym, odbyte zostaną, tudzież iż licytacya Dóbr tych od dwóch trzecich części ustanowionej wartości to iest: Dóbr Okęcia z Rakowem od summy 173,958. gr: 20 $\frac{1}{2}$. Opacz Wielka i Opacz Mała od summy złp: 150,151. gr: 10. — Folwarku Załuski od summy złp: 34,984. gr: 22 $\frac{1}{2}$. — Michałowice od summy złp: 109,588. gr: 29 $\frac{1}{2}$. — Possessya zaś Nro 1064. od summy złp: 72,802. rozpocznie się, niemniéy iż sprzedażą tą dyrygować będzie W. Adam Rozen Adwokat przy Sądzie Appellacyjnym Król: Pol: w Warszawie przy ulicy Długiey pod liczbą 489. litt: B. mieszkający, u którego W. Jan Zbierzchowski zamieszkanie ma obrane, niniejszym wiadomo się czyni.

w Warszawie dnia 6. Marca 1823. r.

Podbielski Pisarz.

Następnie Wyrokiem Trybunału Cywilnego Woiewództwa Mazowieckiego na Jllacyą Jana ~~Zubierzchowskiego~~ sprzedają popieraającego w dniu 5. Czerwca r. b. zapadłym, nowy termin do stanowczego przysądzenia Dóbr powyższych to jest: co do dóbr Okęcia z Rakowem, Opaczy Wielkiéy i Małéy oraz Załuski, dzień 30. zaś co do Dóbr Michałowic dzień 31. Lipca r. b. z rana na audyencyi publiczney Trybunału oznaczony; przeto o powyższych terminach licytacji w dniu 30. i 31. Lipca r. b. odbydź się mającym, niniejszym podaie się do wiadomości.

w Warszawie dnia 1. Lipca 1823 roku.

A. Podbielski Pisarz.

Sprzedaż Sądowa.

Na skutek Wyroków Trybunału Cywilnego I. Instancyi Woiewództwa Mazowieckiego, pierwszego na dniu 15. Października, drugiego na dniu 13. Grudnia 1822 r. trzeciego na dniu 14. Kwietnia 1823 r. między Kazimierzem Pszczołkowskim, iako głównym opiekunem nieletnich Maryanny, Kunegundy i Józefa Slizów, po niegdy Karolu i Agnieszce Slizach pozostałych dzieci, tudzież Franciszkiem Turkiewiczem, iako opiekunem przydanym nieletnich Slizów z iednéy, a Kunegundą i Bartłomieiem Kaszyńskiem małżonkami z drugiéy strony zapadłych; sprzedaż domu przy ulicy Marszałkowskiej pod Nrem 1374. w drodze działów przez publiczną licytacją nakazującą, i taxę tegoż domu przez biegłych, w Summie Złp: 13.790. gr: 15. sporządzoną zatwierdzającą, wiadomo się czyni niniejszém: iż dom przy ulicy Marszałkowskiej pod Nrem 1374. położony, sprzedany zostanie w drodze publiczney licytacji w miejscu posiedzeń Trybunału Woiewództwa Mazowieckiego, w Warszawie przy ulicy Długiey pod Nrem 549. w Pałacu Rządowym Krasieńskich zwanym, przed W. Rudnickim Assessorem Trybunału wyrokami wyz z daty powołanemi delegowanym, odbyć się mającý w dwóch terminach. Po odbyciu których, ostatni do stanowczego przysądzenia oznaczonym jest na dzień 28. Lipca 1823 r. na godzinę 4. z południa. — Zbiór objaśnień i warunki licytacji, każdego czasu przeyrzane bydź mogą u W. Greffkowicza Pisarza Trybunału, w Kancellaryi w miejscu posiedzeń Trybunału.

Warszawa dnia 6. Lipca 1823 roku.

Wilkoszewski, Adwokat
przy Sądzie Appellacyinym sprzedażą dyrygujący.

Gdy plac pusty w Przedmieściu Pradze przy ulicy Targowej, r. 1 Nro 175. położony, w czasie prawem Seymowym o hipotekach z roku 1818. dla Woiewództwa Mazowieckiego zakreslonym, do regulacji hipotecznej wywoływany nie był, na którym nowe zabudowanie przez Jana i Antoninę Dembów małżonków, tudzież Tobiasza Krużewskiego pospół wystawione zostało, dla udowodnienia przeto własności, wzywa się wszystkich Interessentów, iako to:

- a, Właściciele nieruchomości.
- b, Tych, którzy rozumieją mieć lepsze lub równe prawo do własności.
- c, Tych, którzy mają jaką Summę lub prawo rzeczowe (hipoteczne) ściągające się do gruntu.
- d, Tych nakoniec, którzy posiadają iakie prawo rzeczowe (hipoteczne) tyczące się Summ, lub praw hipotekowanych; aby z dokumentami Oryginalnemi, co do swych praw w terminie to jest w dniu 15. Mca Sierpnia r. b. o godzinie 3. po południu w Kancellaryi Hipotecznej Woiewództwa Mazowieckiego w Pałacu Rządowym Krasieńskich zwanym, stawili się osobiście, lub przez swych specjalnych Plenipotentów.

w Warszawie dnia 9. Lipca 1823. r.

(podpisano) Tomasz Rudnicki,
Regent Woiewództwa Mazowieckiego.

Na skutek woli Prawa Seymowego, o Hypotekach z roku 1818. w Art: 127. postanowionego, podaje się do publicznej wiadomości: iż po niegdy Franciszku Xawerym Linkszy, Patronie Trybunału Woiew: Mazow: właścicielu kapitałów. 1. ZHłp: 7150. na dobrach Swiniary w Powiecie Gostyńskim, w Dziale IV. pod Nro 5. 2. ZHłp: 5000. na dobrach Xiężowoli, Powiecie Błotńskim w Dziale IV. pod Nro 2. i 3. ZHłp: 200. na Kamienicy Nro 170. i 171. w Warszawie w Dziale IV. pod Nro 2. w Woiewództwie Mazowieckim zahipotekowanych, otworzył się spadek; w celu przeto przepisania tytułu; wyznacza się termin roczny na dzień 23. Lipca roku 1824. o godzinie 4. po południu w Kancellaryi Hipotecznej Woiewództwa Mazowieckiego, wzywając wszystkich Interessantów prawo do spadku mających, aby w tym terminie osobiście lub przez swych specjalnych Plenipotentów z dowodami stawili się.

w Warszawie dnia 15. Lipca roku 1823.

(podpisano) Tomasz Rudnicki Regent.
DODATEK TRZE-